

הצבא לא בא. המישטרה לא היתה. הבריונים של הגוש וכהנא יכלו לעשות כאוות נפשם. והם עשו זאת

הרפת הבריון

לשם. ולשם מה — התרוצץ אנה ואנה. החלטתי שלא להיכנע לטרור. ופי סעתי קדימה, בכיוון חברון. עברתי עשרים צעדים, ואז נוצרה לפניי חומה חיה של אנשי הגוש וכהנא. ניסיתי לעבור, ומייד הוקפתי מכל עבר בכרי יונים. רבים מהם החזיקו בידיהם מוטות של רגלים. ניסיתי להתקדם, ואז צעק צעיר ממושקף, בהיסטריה: "היכית אותי! היכית אותי!" בו במקום הומטרו עליי מכות מכל עבר, והושלכתי ארצה. קפצתי מהכניש. מישוהו כעט בי מאחור. הסתובבתי במהירות וראיתי את האיש: בריון מגודל, שמן וממושקף. קפצתי לעברו והוא ברח. רדפתי אחריו כמה צעדים, אך ההמון תפס והי קיף אותי. באותה שעה ניהל אלוף

המפקד האיש בעל-הכיפה אירגן את המחסום. שנועד למנוע מבאי כינוס-השלום להגיע לחברון. הוא התיישב בחוצפה על כיפת מכוניתו של אורי אבנרי, כדי למנוע ממנו לפרוץ את המחסום שהקים. והתקשר באלחוט עם הממונים עליו בגושי-אמונים.

הבאות ביטא את החוצפה התהומית של כנופיית-הבריונים, שידעה כי השילטון נות לא יעזו לפגו בה, וכי יריביה אינם אלימים.

נתת איידס לערפאת!

במשך שעה התנהלו הדברים בכחוסר-אלימות יחסית. הבריונים גירפו, קיללו, השמיצו, ניבלו את פיהם — "אזיין את אחותך בתחת!" — אך הקפידו שלא להרים יד. מפקדם, שהתנהג כאילו הוא המושל הצבאי של הגדה, נתן את ההוראות.

יוסי שריד ושושמית אלוני הגיעו, וזכו לקללות, עברו את המחסום ברגל, והועברו על-ידי אלוף-הפיקוד לחברון.

מאת

אורי אבנרי

האלוף אהרן ברק הגיע לפני כן במסוק. הכלי חג כמה פעמים מעל לאיזור האירוע, חיפש מקום לנחות. עמד לרדת בכרמים הסמוכים. התחרט. התרומם בחזרה ונחת על גיבעה, במרחקמה ממקום האירוע.

השעה 4 הגיעה ועברה. עשרות מכוניות נתקעו בכביש, כלי יכולת לזוז. מכיוון חברון הגיעה בלי הרף תגי בורת לבריונים. גם צביונם השתנה. נר סף על הבריונים עביר-הכרס של גוש אמונים הופיעו צעירים צנומים ומכור ערים, לבושי במדי כהנא. כמו שקורה תמיד בפעולות הימין הבריוני, עברה היוזמה לקיצוניים ביותר, ואנשי הגוש

מתנחלים הסמו את הכביש, ושישה קילומטרים לפני חברון. דקה-דקות לפני שהגעתי למקום. הם היו בסרי-הכל עשרה בריונים, ה טיפוסים הרגילים של גושי-אמונים והמתרת היהודית: כחורים מגודלים, עביר-כרס, מזוקנים ובעלי-כיפות. שהתנהגו כאילו תפסו את אלוהים כזקן.

הם הביאו איתם כמה מכוניות — פורד 325'6185, גולף 975'509, 662'9684, 900'856 — והסמו את הכביש. אחרי-כך נמלכו בדעתם, והרו כמה מאות מטרים והעתיקו את החסימה למקום שני.

כמה שניות לפני הגיעה מכונית, ובה שני קציני-צה"ל. הבריונים התכוננו לפתוח להם את החסימה, אך כשנכדו חו לדעת שאני מתכוון לפרוץ יחד איתם, סירבו לפתוח. בריון התיישב על כיפת המכונית שלי, והקצינים נשארו לכורים.

כל זה קרה בשעה 15.20. בבוקר כבר הודיעו המתנחלים שהם מתכוונים לחסום את הכבישים, כדי למנוע את העצרת המשותפת של שלום עכשיו וראשי הציבור הפלסטיני בחברון. אם סבר מישוהו שאחרי הודעה חצופה זו, שבה העבירו המתנחלים לידם את השליטה כשטחים הכבושים, יתכוננו הצבא ו/או המישטרה לפתיחת כל חסימה כזאת בכוח. טעה. צה"ל התייחס אל ההודעה, כנראה, כאל דבר מובן מאליו.

בבוקר פרץ צה"ל לכית-ספר בחב"ד ורן ועשה בו שמות. נורה גאון מדמייע, עשרות נעצרו, אבל אלה היו ערבים, לא מתנחלים. למתנחלים יש חסינות — והם ידעו זאת היטב. כל מה שקרה בשעתיים

לרגע השתררה מבוכה בין הבריונים. לאחר מכן חזרו לקלל, לבעוט, לדחוף ולהכות. מאחורי אבנרי נראית אשתו. רחל, שמצלמתה נשברה בידי הבריונים.

הייל מתערב אנשי-הגוש מקובצים מס"ב לאבנרי, וממטירים קללות. סגן במדים חש לעזרתו ושם עליו יד מגינה.

הפיקוד משאימתן נינוח עם ראשי הבריונים, במרחק של פחות מ-100 מטרים מן המהומה. הרוח האי-אלימה התגדרה כלא היתה. ראיתי עתה כי הולכים להתפתח

עדיין לא נראו כשטח חיילים, מלבד קבוצות קטנות שהורמנו למקום במיקרה במכוניותיהן. המישטרה לא הופיעה כלל. שוטר בודד של מיש"מרהגבל — איש לא ידע איך הגיע

נגררו אחרי הכהניסטים. פסוקים כמו "כהנא אמר לעשור כך" ו"כהנא אמר לעשות אחרת" — פקודות שהתקבלו באלחוט — העידו שמצבי-הרוח של ההמון משתנה.

גבו מבית ערבי סמוך. שתושביו התחננו להחזירן. על הבית היתה טבלה, ובה תבליט של כיפת-השלע והפסוק הראשון של הקוראן. משמאל: טיפוס משול-הב, שהמטיר לאחר-מכן מכות על אבנרי מאחור.

ראשיח המחסום המתנחלים מקי"מס את המחסום. הם חסמו את הכביש לחברון במכוניותיהם, וחזיקו את החסימה על-ידי אבנים וצמיגים. את האבנים